

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی- کالبدی شهر یاسوج به منظور پایداری محیط شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

سید سجاد حسین پور - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به دنبال اهدافی چون شناخت وضعیت ساختار فضایی- کالبدی شهر یاسوج، و عوامل مؤثر در پیدایش و تکوین ساختار فضایی شهر یاسوج به منظور رسیدن به محیط پایداری شهری است. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از مدل های آنتروپی شانون، هلدن و توزیع چارکی است. نتایج حاصله نشان می دهد جمعیت شهر طی 40 سال اخیر حدود 22 برابر افزایش یافته و همچنین مساحت شهر طی این دوره حدود 30 برابر شده است. این فرایند موجب تبدیل اراضی ک شاورزی به مسکونی شده و مشکلات زیست- محیطی را بدنبال آورده است. بر اساس مدل آنتروپی شانون طی سالهای 1375-1385 الگوی رشد شهر، رشد بی قواره شهری است. بر اساس مدل هلدن 90/8 درصد از رشد فیزیکی شهر در فاصله سالهای 1355-1385 مربوط به رشد جمعیت بوده و 9/2 درصد مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر است. بر اساس مدل توزیع چارکی حدود 48 درصد از جمعیت در بیش از 38 درصد از مساحت زندگی می کنند که نشان دهنده توزیع ناموزون فضایی شهر است. با توجه به نتایج پژوهش چنین استنباط می شود که توسعه فضایی- کالبدی شهر یاسوج با پایداری شهری متناسب نیست، و الگوی گسترش پیوسته قطایی به جای الگوی توسعه آتی، و کاهش اندازه قطعات تفکیکی و همچنین رشد هماهنگ سایر کاربری ها با کاربری مسکونی پیشنهاد می شود. و به کارگیی شهر پایدار در طراحی شهرها نه تنها موجب کاستن مصرف انرژی و ایجاد اقتصادی پایدار می گردد، بلکه با درنظر گرفتن این اصول به ایجاد محیط زیست سالم تر، عدالت فراگیرتر و زندگی با کیفیت تر منجر می گردد و می تواند توسعه پایدار شهری را از طریق تصمیم گیری مشارکتی در سطح محلی امکانپذیر سازد، زیرا این سطح، مماس با نیازهای روزمره زندگی افراد است.

کلمات کلیدی:

گسترش فضایی- کالبدی، پایداری شهری، رشد افقی و اسپرال، مدل آنتروپی شانون، م دل هلدن، مدل توزیع چارکی، شهر یاسوج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266010>

